

فصل هشتم

نکات ویژه‌ی حرکات یک مهاجم در مقابل یک مدافع (1-on-1)

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل، فراگیرنده باید بتواند:

- ۱- نکات ویژه‌ی مربوط به حرکات یک مهاجم را به صورت کاربردی اجرا نماید.
- ۲- نکات ویژه‌ی مربوط به حرکات یک مدافع را به صورت کاربردی اجرا کند.
- ۳- با اجرای حرکات کاربردی یک مهاجم، در مقابل یک مدافع قادر به کسب امتیاز باشد.
- ۴- در اجرای حرکات یک مهاجم، در هریک از پست‌های اصلی بسکتبال قادر باشد.

ا) «قبل از اجرای حمله به حلقه، مدافع را با تهدید حمله، از تعادل جسمی و ذهنی خارج کنید.»

هر مهاجم قبل از این که حمله‌ی به حلقه را عملی سازد، جسمی خارج کند. تکنیک «سه تهدید»، یعنی اجرای سه تهدید باشد، با استفاده از تکنیک «سه تهدید^۱»، مدافع را از تعادل ذهنی و به کارگیری گول پاس، گول شوت و گول نفوذ (شکل ۸-۱). در اجرای تکنیک «سه تهدید» آگاهی از اصول زیر ضروری است:

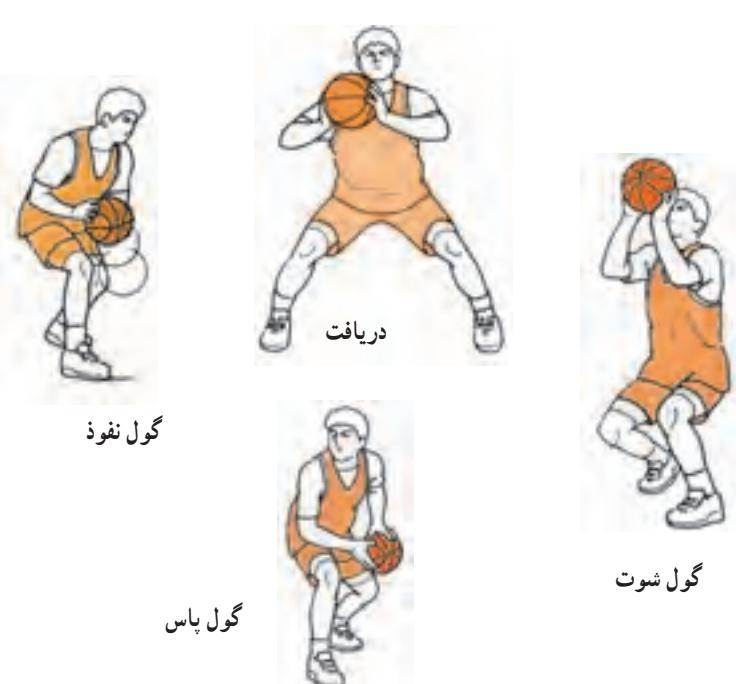
الف - تقدم در اجرای هر یک از سه تهدید (سه گول) وجود ندارد. بنابراین، می‌توان هر یک از گول‌ها را در ابتدا یا انتها اجرا کرد.

ب - اجرای هر یک از گول‌ها، لزوماً باید با جابه‌جایی مرکز ثقل مهاجم همراه باشد تا کاملاً مؤثر واقع شود.

ج - در حین اجرای هر یک از گول‌ها، اگر مدافع کاملاً مسیر مهاجم را سد نکرد، می‌توان همان گول را به اجرای قطعی تبدیل نمود.

د - در شرایطی که تشخیص داده‌اید اجرای کدام تکنیک بهتر است (شوت، پاس یا نفوذ) ابتدا از دو تکنیک دیگر برای گول زدن مدافع استفاده کنید تا در هنگام اجرای تکنیک اصلی مدافع، کاملاً از حالت تعادلی خارج شده باشد.

اینک، برای اجرای ماهرانه‌ی این حرکت (1-on-1) لازم است به نکات ویژه و کلیدی شوت اشاره کنیم:

شکل ۸-۱ - اجرای سه تهدید (گول نفوذ، گول پاس و گول شوت) پس از دریافت

^۱— Triple Threat

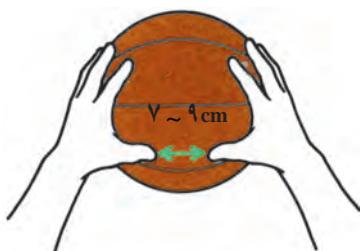
نکات ویژه در شوت کردن

شوت کردن، یعنی نتیجه‌گیری از تمام حرکات بسکتبال:

عمل خوب را با یک نتیجه خوب به پایان برسانید.

۱. دست و انگشتان

۱-۱- فاصله‌ای انگشتان از یک دیگر حدوداً نصف فاصله‌ی

(ج)

(ب)

(الف)

شکل ۲-۸- فاصله‌ی انگشتان و دست‌ها نسبت به یک دیگر، روی توپ

دست (الف) و شوت دو دست (ب) به سمت عقب (شکل ۳-۸).

۱-۳- جهت انگشتان دست پرتاب‌کننده در شوت یک

(ب)

(الف)

شکل ۳-۸- جهت انگشتان دست در هنگام شوت

۲. چرخش توپ

- الف - چرخش توپ با انگشتان هدایت می شود (شکل ۴-۸-ب).
- ج - ایجاد چرخش توپ با سرانگشتان (سبابه و شست) اجرا می شود (شکل ۴-۸-ج).

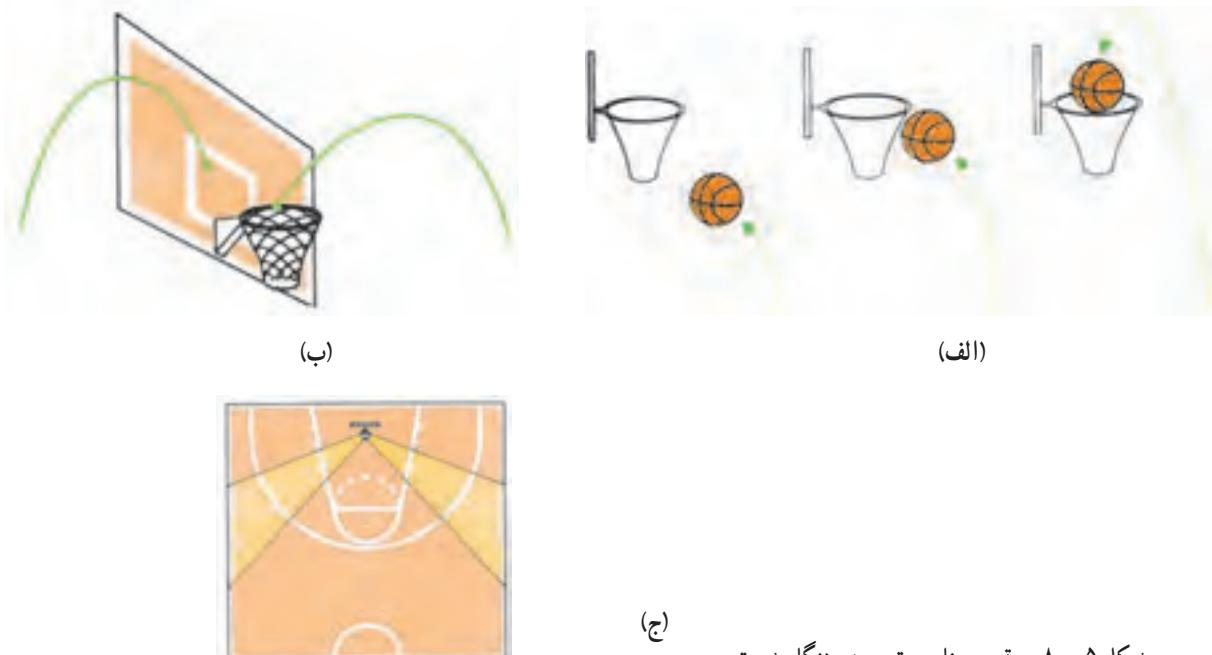
ب - برتاب توپ با خم شدن «مچ» به عقب و جلو عملی

شکل ۴-۸-چرخش توپ در هنگام شوت

۳. قوس توپ

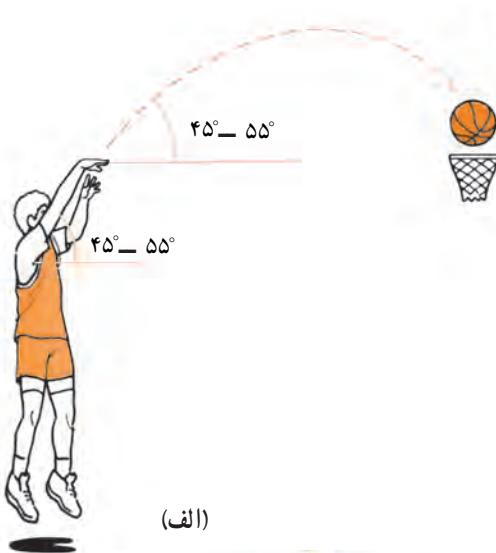
- و شوت با تخته، با قوس کمتر به گوشی بالایی مربع برخورد می کند (شکل ۴-۵-ب).
- ۱- قوس توپ باید به حدی باشد که بتواند در فضای استوانه‌ی فرضی بالای حلقه وارد بشود (شکل ۴-۵-الف).
- ۲- مناطق کم رنگ، مناسب برای شوت با تخته و مناطق پررنگ، مناسب برای شوت بدون تخته است (شکل ۴-۵-ج).

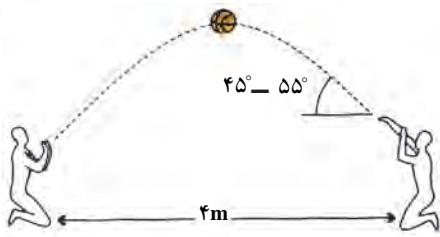
شکل ۵-۸ - قوس مناسب توپ در هنگام شوت

ب - زاویه‌ی رایج در شوت سه گام، حدود 16° (شکل ۶-۸-ب).

ج - زاویه‌ی مناسب در شوت زیر حلقه، حدود 120° (شکل ۶-۸-ج).

(الف)

تمرین تقویت حرکت دست در پرتاب در زاویه‌ی 45° - 55°

۴. زوایای پرتاب توپ

برای ورود توپ به حلقه در بهترین زاویه (38° - 45°)

رعایت زوایای پرتاب ضروری است:

الف - بهترین زاویه در شوت دور، حدود 45° - 55°

(شکل ۶-۸-الف).

(ب)

(ج)

شکل ۶-۸ - زوایای پرتاب توپ

شکل ۷-۸ - دید پرتاب کننده در هنگام شوت

۵. دید حلقه

مناسب‌ترین مسیر دید حلقه، از زیر توپ و از فاصله بین

دست‌هاست (شکل ۷-۸).

۱ - تکنیک شوت سه گام در شکل (ب) یکی از انواع ویژه‌ی شوت سه گام است که در فصل چهارم به تفصیل توضیح داده شده است. استفاده از تکنیک‌های متفاوت در شوت سه گام، بستگی به موقعیت مدافع نسبت به مهاجم دارد. شوت به کار رفته در شکل (ب)، در شرایطی توصیه می‌شود که مدافع پشت سر مهاجم باشد.

۶. مراحل رهایکردن

ج - زاویه‌ی دست با ساعد (مچ) از حدود 90° به حدود 118° افزایش می‌یابد.

الف - زاویه‌ی شانه با بدن (کتف) از حدود 90° به حدود 120° افزایش می‌یابد.

ب - زاویه‌ی ساعد با بازو (آرنج) از حدود 90° به حدود 135° افزایش می‌یابد.

مج دست (ج)

شکل ۸-۸- زوایای بدن در مرحله رهایکردن توب

نکات ویژه در دریبل کردن

دریبل، یعنی حرکت کردن با توپ در زمین بسکتبال؛ با قطع بی موقع دریبل، این موهبت را از دست ندهید.

ب - در دریبل کترلی، دست روی توپ قرار می‌گیرد.

الف - محل دست روی توپ، تعیین‌کننده‌ی مسیر حرکت

می‌گیرد.

۱. دست و توپ

توپ است.

(الف)

(ب)

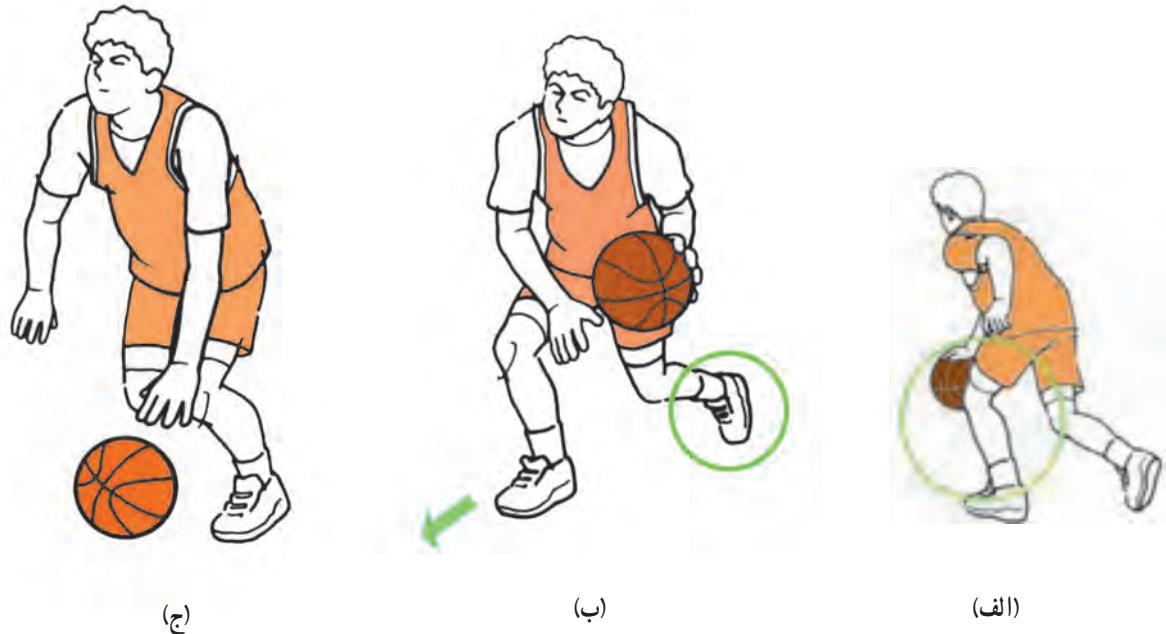

(ج)

شکل ۸-۹ - محل قرارگیری دست روی توپ در هنگام دریبل

۲. محل برخورد توپ با زمین

- الف - هنگام حرکت، توپ در نقطه‌ای به زمین زده شود که با پا تلاقي نداشته باشد.
- ب - در دریبل کنترلی، توپ کنار بدن دریبل شود.
- ج - در دریبل سرعتی، توپ کمی جلوتر از بدن دریبل شود (شکل ۱۰-۸).

شکل ۱۰-۸- محل برخورد توپ با زمین در دریبل

۳. حالت بدن

- الف - بدن کاملاً راحت و بدون انقباض باشد.
- ب - بدون حالت جنگندگی و به نرمی، دریبل شود (شکل ۱۱-۸).

شکل ۱۱-۸- حالت بدن در دریبل کردن

نکات ویژه در گول زدن

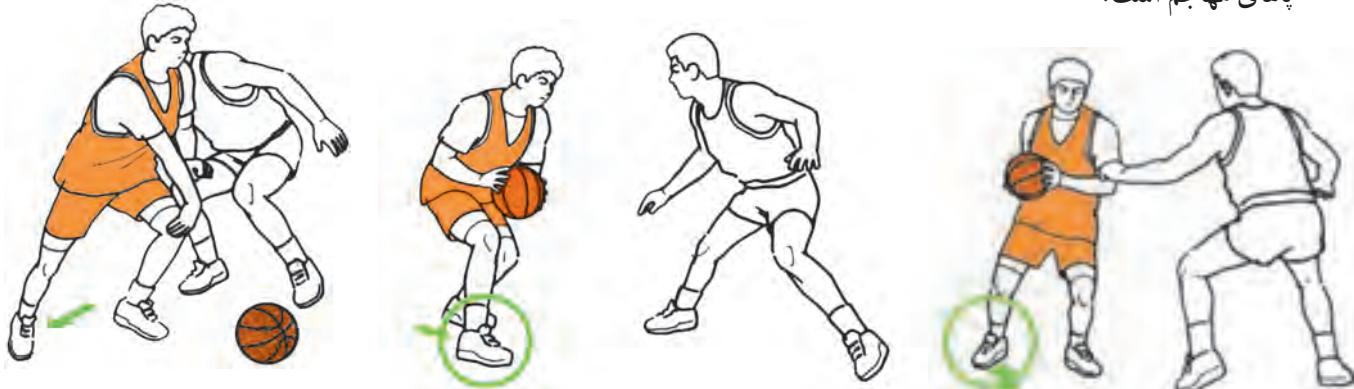
ا «هیچ مدافعی به مهاجم اجازه نمی دهد به راحتی از وی عبور کند. این کار، تنها با گول زدن مدافع، ممکن می گردد.»

الف - در انواع تغییر مسیرها و نفوذ های با توپ (شکل ۸-۱۲-۱).

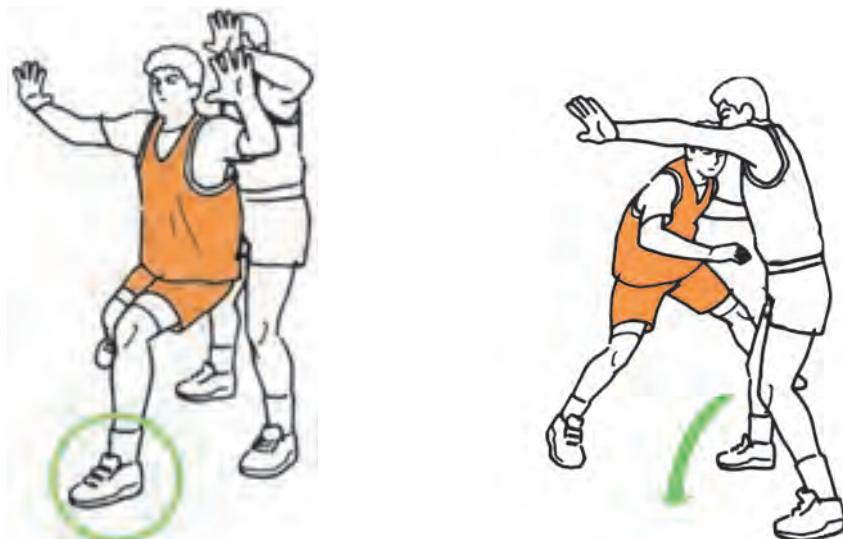
انواع گول ها
۱. گول پا

ب - در حرکات بازی کنان بدون توپ (شکل ۸-۱۲-۲).

کاربرد: در مقابل مدافعی که تمرکز وی بیشتر بر روی پاهای مهاجم است.

۸-۱۲-۱

۸-۱۲-۲

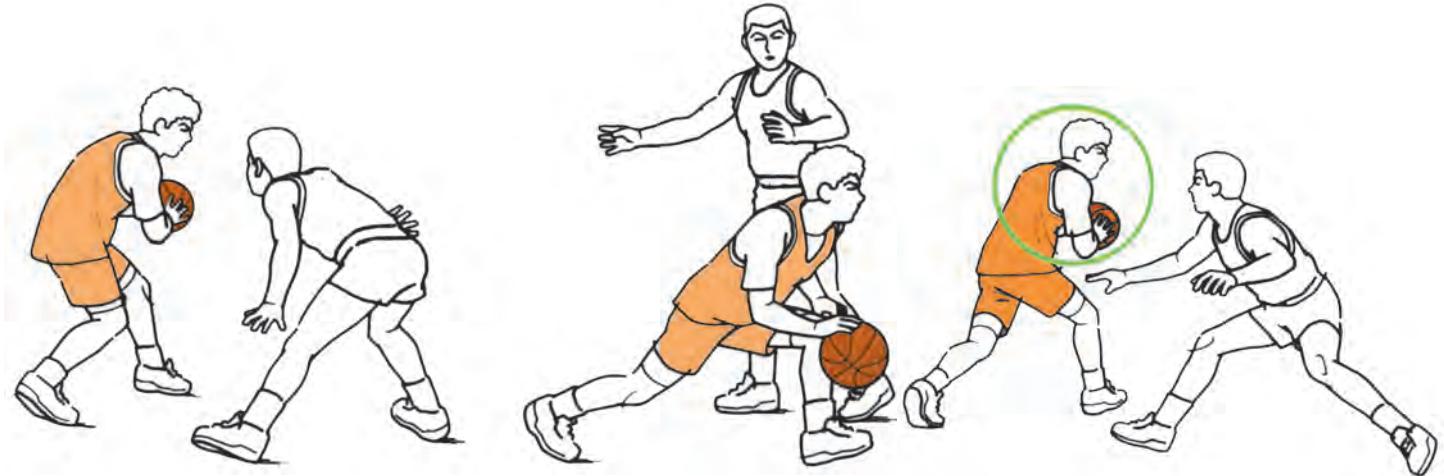
شکل ۸-۱۲-۸ - حالات بدن در هنگام گول زدن

ب - در مقابل مدافعی که به راحتی از زمین جهش می کند (شکل ۸-۱۳-۱).

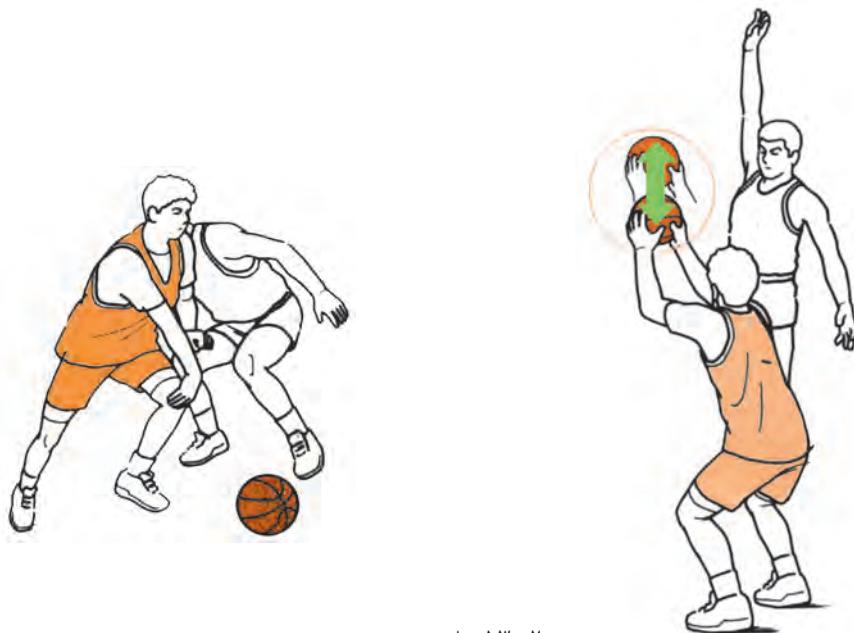
۲. گول توپ

کاربرد: در مقابل مدافع کم تجربه و ناآگاه

الف - در مقابل مدافعی که میل به توپ دارد (شکل ۸-۱۳-۲).

۸-۱۳-۱

۸-۱۳-۲

شکل ۸-۱۳-۸- انواع گول زدن با توب

۳. گول بدن

کاربرد: در مقابل مدافع با تجربه و آگاه

(شکل ۸-۱۴-۸-الف).

ب - نشان دادن اقدام به نفوذ (گول نفوذ)، پس از برهم

الف - نشان دادن اقدام به شوت (گول شوت)، پس از

خوردن تعادل جسمی یا ذهنی مدافع، اجرای شوت یا نفوذ (شکل

برهم خوردن تعادل جسمی یا ذهنی مدافع، اجرای نفوذ یا شوت

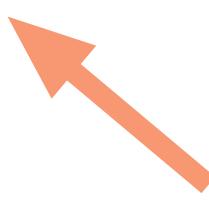
۸-۱۴-۸-ب).

اجرای نفوذ بعد از گول شوت

ب - اقدام به نفوذ (گول نفوذ)

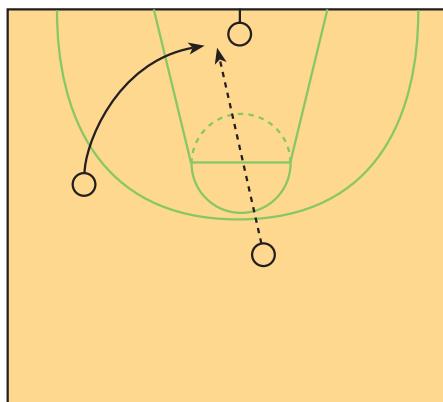
الف - اقدام به شوت (گول شوت)

نکات ویژه در نفوذ کردن

۱ «هر مهاجم بدون توپ باید برای قرارگیری در موقعیت دریافت توپ، با روش‌های نفوذ کردن آشنا باشد.»

ب - نفوذ به سمت پایین و سپس حرکت به سمت حلقه

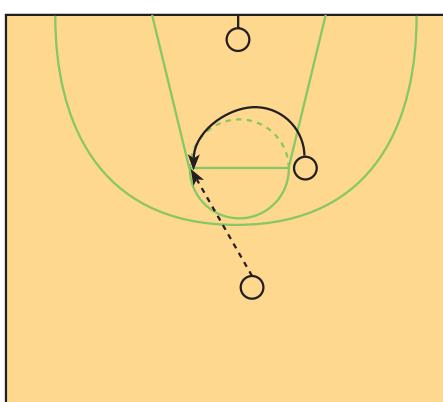
۳- برش / نفوذ موزی^۳: مهاجم بدون توپ در یک مسیر منحنی (به شکل موز) نفوذ خود را انجام می‌دهد (شکل ۸-۱۷). این حرکت، بیشتر مورد استفاده مهاجمان و مدافعان است.

شکل ۸-۱۷ - نفوذ موزی

۴- برش / نفوذ C^۴: مهاجم بدون توپ در یک مسیر C،

خود را در موقعیت دریافت توپ قرار می‌دهد (شکل ۸-۱۸). این حرکت بیشتر مورد استفاده سانترهاست.

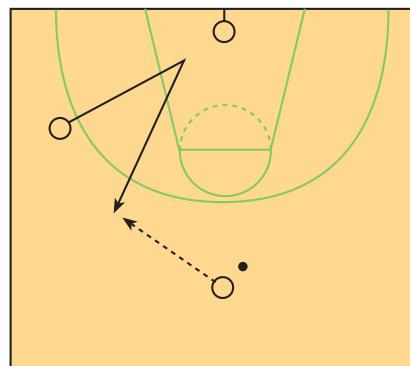
شکل ۸-۱۸ - نفوذ C

أنواع نفوذ کردن

۱- نفوذ / برش V^۱: مهاجم بدون توپ در یک مسیر V،

ابتدا در مسیر حلقه و سپس در جهت دور از حلقه می‌دود تا مدافع مستقیم خود را جا بگذارد و در موقعیت یک دریافت راحت قرار گیرد (شکل ۸-۱۵). این حرکت بیشتر مورد استفاده گاردها و فورواردهاست.

تذکر: اگر مدافع در حرکت مهاجم به سمت حلقه، با وی همراه نشود، مهاجم با توپ، یک پاس مناسب در زیر حلقه به وی می‌دهد.

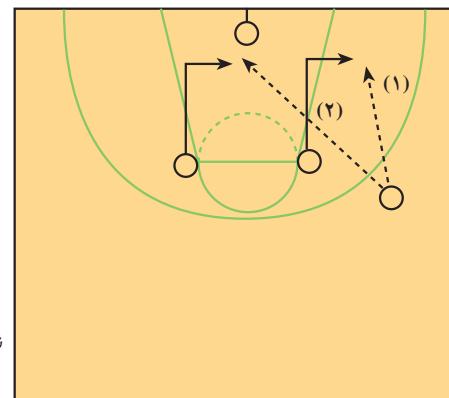

شکل ۸-۱۵ - نفوذ V

۲- برش / نفوذ L^۲: مهاجم بدون توپ در یک مسیر L،

نفوذ خود را انجام می‌دهد (شکل ۸-۱۶). این حرکت بیشتر مورد استفاده سانترهاست. در این نفوذ، دو احتمال وجود دارد:

الف - نفوذ به سمت حلقه و سپس خروج

شکل ۸-۱۶ - نفوذ L

نکات ویژه‌ی حرکات یک مدافع در مقابل یک مهاجم (1-on-1)

«نیمی از بازی بسکتبال، دفاع است. با یک دفاع صحیح و زیبا، بسکتبال زیباتری بازی کنید.»

در این حرکت (1-on-1) دفاع به شکل نزدیک (close) داشته باشد.

مهنم: مدافع در تعیین جهت مهاجم (Push-up) روبروی

صورت می‌گیرد.

مهاجم قرار نمی‌گیرد بلکه، یا در سمت دست قوی دریبل و S (مثلاً سمت راست در راست دست‌ها) قرار می‌گیرد و مهاجم را وادار به دریبل با دست ضعیفتر (در این مثال، دست چپ) می‌نماید و یا با شناخت از حرکات مهاجم، در سمتی قرار می‌گیرد که مهاجم، مایل نیست از آن سمت حمله را آغاز کند.

۱. در شرایط زیر بهتر است مدافع در دفاع نزدیک، از حالت «هدایت فتی مهاجم» استفاده نماید:

الف - دریبل کننده از دفاع قوی‌تر باشد.

ب - دریبل کننده، در دریبل کردن با یکی از دست‌ها، بسیار قوی‌تر از دست دیگر باشد.

ج - دریبل کننده، تمایل به حمله از یک سمت خاص

پای سمتی را که مایلید مهاجم از آن سمت حرکت کند عقب‌تر بگذارید.

کار پای بسیار قوی در دفاع حائز اهمیت است.

شکل ۱۹-۸- حرکات پای مدافع در دفاع تعیین جهت مهاجم (Push-up)

مقابل) حتی در حالتی که سایر مدافعان از تاکتیک دفاع جاگیری استفاده می‌کنند.

۲. در شرایط زیر بهتر است مدافع در دفاع نزدیک از حالت دفاع «روبرو»^۱ استفاده نماید:

تذکر: در دفاع روبرو، ممکن است در حالاتی حتی مدافع روبرو به حلقه و مهاجم بین مدافع و حلقه نیز قرار گیرد و هیچ‌گونه توجهی به سایر شرایط مسابقه، توب و تیم مقابل و خودی نداشته باشد.

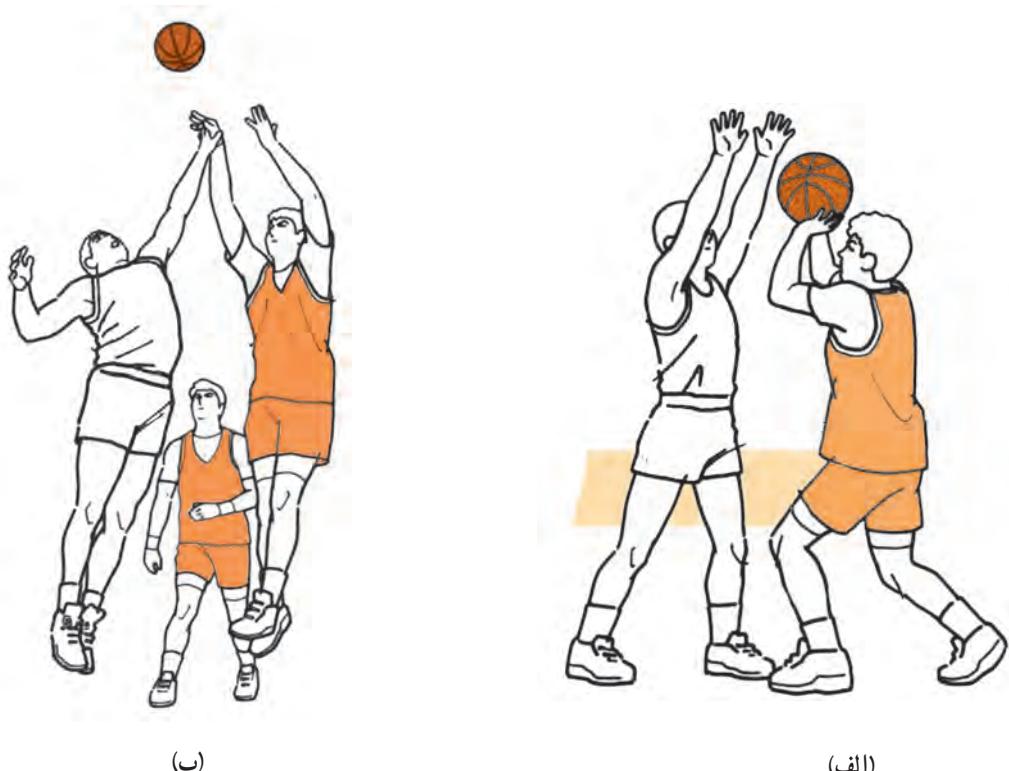
الف - در دفاع از بازی کن سانتر یا هر بازی کنی که پشت به حلقه قرار دارد و از مدافع بسیار بلندتر است.

ب - در دفاع از یک مهاجم خاص (برترین مهاجم تیم

شکل ۲۰—۸—حالت مدافعان در دفاع «روبه رو»

۳. در شرایط زیر، مدافع با بدن صاف و دست‌های کشیده قصد شوت دارد.
روبه بالا دفاع می‌کند:
- ب— در دفاع از مهاجمی که توب را به قصد شوت و یا
 - الف— در دفاع از مهاجمی که مطمئن شوید یا شده‌اید پاس‌های هوایی با پرش، رها کرده است (حتی دفاع با پرش).

شکل ۲۱—۸—دفاع از مهاجم شوت کننده

۴. در اجرای حرکات دفاعی، معمولاً سه حالت دفاعی وجود دارد:

دفاع ساکن / تسليم ^۳	defense متحرک ^۲	Defense تهاجمی ^۱	ویژگی
عکس العمل کند نسبت به عمل مهاجم مستقیم (دفاع عروشكی)	عکس العمل سریع و گاهی، جهت دهنی نسبت به عمل مهاجم مستقیم	عمل کننده در مقابل مهاجم	
دست ها کم تحرک پاها ساکن مرکز ثقل بالا	دست ها متحرک پاها متحرک مرکز ثقل نزدیک به زمین	دست ها پر تحرک پاها پر تحرک مرکز ثقل کاملاً نزدیک زمین	تکنیک اجرا
- مدافعان کم تجربه و ناآگاه - مدافعان تنبیل - مدافعان علیه مهاجم (در آموزش تکنیک ها و تاکتیک های جدید) - مدافعان بدون آمادگی جسمانی	- مدافعان باتجربه - مدافعان با آمادگی جسمانی نسبی - مدافعانی که در مقابل یک مهاجم نسبتاً ضعیفتر یا هم طراز قرار می گیرند.	- مدافعان بسیار مجرب - مدافعان کاملاً آماده	مجریان
دفاع ایستاده با دست های ساکن	دفاع تعیین جهت مهاجم (Push - up) با دست ها و پاها متحرک	مثال	
			شكل

پست ۱—گارد راس^۵

ویژگی های جسمی: قد متوسط، بسیار چابک و معمولاً دارای تیپ بدنش عضلانی
ویژگی های تکنیکی: بهترین شوتیست سه و دو امتیازی، بهترین دریبل کننده، سریع ترین مدافع در بازگشت به زمین دفاعی تشخیص و اعلام تاکتیک های تهاجمی مناسب با نوع و استقرار مدافعان، پاس دهنده توانا محل استقرار: غالباً بالاتر از خط سه امتیازی و در امتداد خط حلقه به حلقه (شکل ۸-۲۲)

پست های اصلی بسکتبال

در بسکتبال معمولاً پنج پست اصلی وجود دارد، که برای اجرای حرکات هدپست، نیاز به ویژگی های خاصی وجود دارد. برخی از این ویژگی ها، در هدپست منحصر به فرد و برخی با سایر پست ها مشترک است.
همه بازی کنان بسکتبال باید قادر باشند در کلیه پست ها انجام وظیفه نمایند، اما هد بازی کنی باید در یک یا حداقل در پست تخصصی داشته باشد. این پست ها و ویژگی های بازی کنان در هدپست به شرح زیر است:

۱—Competitive defense

۲—Active defense

۳—Passive defense

۴—در هنگام آموزش موارد تکنیکی و تاکتیکی تهاجمی جدید در مقابل مدافع یا مدافعان، مری ابتدا از شاگردان می خواهد تا با تحرک اندک یا ساکن بودن، به مهاجم اجازه بدهند بروی حرکات خود، تمرکز داشته باشد.

پست ۲—گارد دوم^۱

ویژگی‌های جسمی: از نظر قد، دومین بازی کن بلندقد در تیم، نسبتاً چابک، پرش خوب، دارای تیپ بدنی عضلانی ویژگی‌های تکنیکی: بهترین شوتیست جفت، بهترین ختم کننده تاکتیک‌های تیمی، ریباند کننده قوی، دارای ویژگی‌های ترکیبی سانتر و فوروارد بلند محل استقرار: غالباً در راستای خط انتهایی زمین و نزدیک به حلقه (به جز در موارد خاص برای اجرای شوت دور)

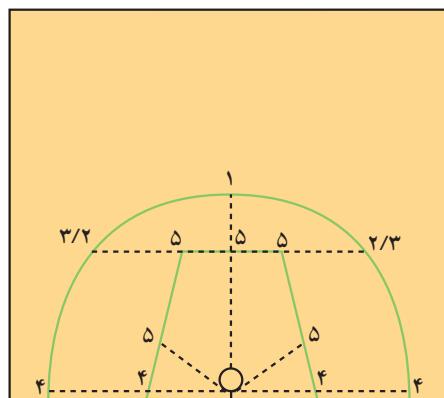
شکل ۸-۲۲

ویژگی‌های جسمی: معمولاً بلندتر از گارد راس، سریع و چابک، و تقریباً دارای تیپ بدنی عضلانی و لاغرتر از گارد راس ویژگی‌های تکنیکی: شوتیست توانایی دو و سه امتیازی، در بیل کننده قوی، نزدیک‌ترین همراه گارد راس در مسئولیت‌های تدافعی و تهاجمی، بهترین پاس دهنده، ترجیحاً چپ دست محل استقرار: غالباً در سمت چپ یا راست (معمولآً چپ) گارد راس و در راستای خط پنالتی حدود خط دایره سه امتیازی (شکل ۸-۲۲)

پست ۳—فوروارد بلند^۲

ویژگی‌های جسمانی: بلندقدترین بازی کن تیم، حجمی‌ترین و عضلانی‌ترین بازی کن تیم ویژگی‌های تکنیکی: بهترین ریباند کننده، بهترین بازی کن در حرکات چرخشی، بسیار توانمند در اقدام به شوت از حالت استقرار پشت به حلقه محل استقرار: اطراف خطوط محوطه ذوزنقه و نزدیک‌ترین نقطه به حلقه و غالباً پشت به حلقه (شکل ۸-۲۲)

ویژگی‌های جسمانی: معمولاً بلندتر از دو گارد، خوش پرش، چابک در اجرای تکنیک‌های در حال حرکت ویژگی‌های تکنیکی: شوتیست توانایی دو امتیازی (غالباً شوت جفت)، بهترین شوتیست سه گام در مقابل مدافع، بهترین ریباند کننده متحرک توپ‌های دور از حلقه محل استقرار: غالباً در سمت راست یا چپ (معمولآً راست) گارد راس و مخالف محل استقرار پست ۲ (شکل ۸-۲۲)

شکل ۸-۲۲— محل استقرار بازی کنان در پست‌های اصلی بسکتبال

۱—wing

۲—Forward

۳—Power Forward

۴—Center / Pivotman / Bigman

— تمرین فردی

توجه مهم: مربی با توجه به توانایی‌های دانشآموزان ابتدادر یک نقطه و سپس به ترتیب با اضافه کردن نقاط ۱ تا ۸ دانشآموزان را برای هر یک از نقاط بالارزش حمله تمرین می‌دهد.

— تمرین رقابتی

بازی «تیم قهرمانان تکنیکی»

در این بازی، دانشآموزان به چهار گروه تقسیم می‌شوند و هر تیم، یک نام انتخاب می‌کند. هدف از اجرای این بازی، تعیین تیمی است که بیشترین قهرمان تکنیکی را دارد و می‌تواند عنوان «تیم قهرمانان تکنیکی» را از آن خود نماید.

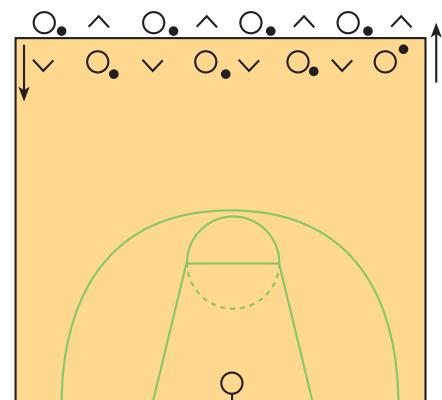
۱— شرایط مسابقه: افراد تیم «الف» در مقابل تیم «ب» و افراد تیم «ج» در مقابل تیم «د»، حرکت (1-on-1) را اجرا می‌کنند. به این ترتیب که هر بازی کن یک بار در نقش مهاجم با توب، یک بار در نقش مهاجم بدون توب و دوبار در نقش مدافع، حرکت می‌کند.

۲— امتیازات مهاجم: یک مهاجم برای نفوذ موفق (بدون توجه به اجرای شوت)، ۲ امتیاز کسب می‌کند. برای هر شوت موفق ۲ امتیاز و برای توبی که به حلقه یا مریع کوچک برخورد کند و گل نشود، ۱ امتیاز کسب می‌کند. هر مهاجم بدون توب نیز برای نفوذ موفق و لمس خط زیر حلقه، ۱ امتیاز به دست می‌آورد. در مجموع، یک مهاجم می‌تواند در دو حرکت موفق، حداقل ۵ امتیاز کسب کند.^۲

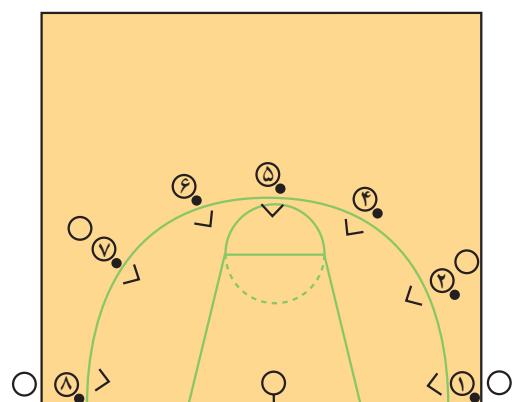
۳— امتیازات مدافع: یک مدافع در مقابل هر امتیاز مثبت مهاجم، یک امتیاز منفی و در مقابل هر امتیاز منفی مهاجم، یک امتیاز مثبت دریافت می‌کند. بنابراین، در شرایط نفوذ و شوت موفق مهاجم با توب و نفوذ موفق مهاجم بدون توب، در پایان دو حرکت دفاعی، ۶ امتیاز منفی برای مدافع منظور خواهد شد، در غیر این صورت، امتیازات و S براساس عملکرد ناموفق و یا ریباند شوت مجدد مهاجم، ارزش یابی خواهد شد.

۴— مجموع امتیازات مثبت و منفی هر تیم از اجرای شش

در این تمرین، دانشآموزان تمرینات یک مدافع در مقابل یک مهاجم (1-on-1)^۱ را زیر نظر مربی اجرا و اشکالات خود را برطرف می‌کنند. در این تمرینات، دانشآموز موظف است با اجرای «تکنیک سه تهدید» و با استفاده از انواع گول‌ها از مدافع عبور کند. (تمرین شماره‌ی ۱ و ۲). در تمرین شماره‌ی ۱، ستون‌ها یک در میان به سمت یکی از حلقه‌ها حرکت می‌کنند. در تمرین شماره‌ی ۲، مهاجمان در نقاط (۱) و (۸) در بی‌زاویه، (۲) و (۷) در زاویه 45° ، (۳) و (۶)، در راستای تقاطع دو ضلع ذوزنقه، (۵) رو به روی حلقه قرار می‌گیرند.

تمرین شماره‌ی ۱ — تمرین (1-on-1) از نیمه زمین

تمرین شماره‌ی ۲ — تمرین (1-on-1) در منطقه سه امتیازی

- ۱— تذکر مهم: در این کلاس، معلم باید حرکت (1-on-1) را برای مهاجم با توب نیز اجرا کند و از دانشآموزان بخواهد تا با حرکت چرخش، اجرای تغییر مسیر بدون توب، گول پا، گول سر و شانه و بدن، از مدافع مستقیم خود عبور کرده، در فضای باز قرار گیرد.
- ۲— اگر توب گل نشده از سوی خود مهاجم ریباند شود، می‌تواند یک بار دیگر اقدام به شوت نماید و چنانچه این بار توب گل شود، به جای ۲ امتیاز شوت موفق، ۳ امتیاز و اگر نتواند توب را به شمر برساند، به سبب ریباند موفق، ۲ امتیاز ریباند موفق، ۶ امتیاز ارتقا می‌دهد.

حمله‌ی هر مهاجم به سه تیم دیگر (سه حمله بدون توب و سه حمله با توب) و نشش دفاع هر مدافع، در مجموع ۱۲ عملکرد، را از آن خود خواهد کرد. محاسبه و به عنوان امتیاز کل تیم در نظر گرفته می‌شود. تیمی که

خودآزمایی

- ۱- سه نکته مهم در دفاع علیه یک مهاجم را بیان کنید.
- ۲- پنج تکنیک برای غلبه بر یک مدافع را نام ببرید.
- ۳- دو نکته کلیدی را در یک حمله و دفاع کامل یک نفره (1-on-1) بیان و اجرا نمایید.
- ۴- ویژگی‌های جسمی و تکنیکی پست فور وارد بلند را بیان کنید.

آزمون عملی ترکیبی مهارت‌های فردی

هدف‌های رفتاری: در ارزش‌پایی عملی نیمه دوره، فراگیرنده باید بتواند:

- ۱- مهارت‌های اساسی بسکتبال را به دقت و ماهرانه به نمایش بگذارد.
- ۲- قادر باشد از اجرای مهارت‌های فردی کاربردی (1-on-1) نتیجه‌گیری نماید.
- ۳- ضمن کسب امتیازهای تعیین شده، با مرور کلی بر حرکات فردی، برای ورود به مرحله‌ی حرکات دو و سه نفری و تیمی ارزشیابی شود.

شرح آزمون: آزمون شونده (○) پشت مانع (در زاویه‌ی

۴۵° با حلقه و بالاتر از خط سه امتیازی) با یک توب قرار

می‌گیرد؛ به فرد کمکی (☆) پاس می‌دهد؛ در مقابل صندلی تغییر مسیر می‌دهد و با عبور از مانع، توب را دریافت می‌کند و سپس با دریبل، اقدام به شوت سه گام می‌نماید. پس از ریباند، مجدداً با دریبل، به طرف مانع حرکت می‌کند و این عمل را تا پایان یک دقیقه وقت آزمون تکرار می‌نماید. داش آموز، حرکت خود را با اعلام «رو» از طرف مری آغاز می‌کند و همزمان با آن، کرنومتر به کار می‌افتد و در پایان یک دقیقه، با اعلام «پایان» متوقف می‌شود.

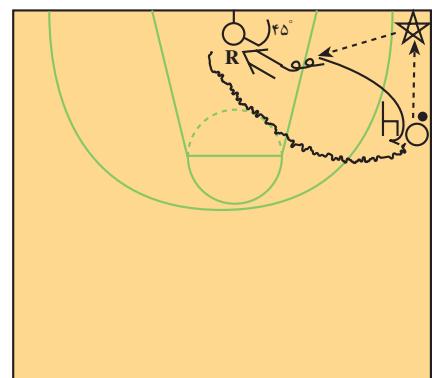
امتیاز‌گذاری:

۱- موارد آزمون عملی مهارت‌های اساسی (حداکثر ۱۰ امتیاز = ۱ نمره)

این آزمون شامل پاس، تغییر مسیر، دریافت، دریبل، شوت سه گام و ریباند است. (انتخاب نوع تکنیک بر عهده‌ی خود داش آموز است).

وسایل مورد نیاز: یک مانع، یک توب، یک تخته حلقه، یک فرد کمکی، یک کرنومتر.

امتیاز نهایی	جمع	جمع	دریبل کردن	دریبل	ریباند	شوت سه گام	دریافت	تغییر مسیر	پاس	امتیاز	سطح
۱۰	۶۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	خوب	
۵	۳۰	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	متوسط	
۳	۱۸	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	ضعیف	

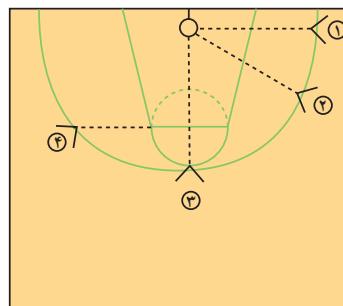

شکل ۲۳

روش اجرا: اجرای آزمون به این ترتیب است که هر مهاجم موظف است از چهار نقطه‌ی مشخص شده در شکل، دو نقطه را انتخاب نماید و دو مرتبه در نقش مهاجم علیه مدافع تیم مقابل، حرکت 1-on-1 را اجرا کند.

امتیازگذاری: در هر حمله و دفاع، امتیازات مهاجمان و مدافعان، به شکل زیر تعیین می‌شود: در پایان اجرای حرکات فردی، یک امتیاز تیمی و یک

- الف – تمام نقاط حمله خارج از دایره‌ی سه امتیازی
ب – بازی‌کنان می‌توانند هر یک از نقاط را در سمت چپ یا راست انتخاب کنند اما هر دو نقطه باید در یک سمت باشند.

نقطه (۱) = بی‌زاویه نسبت به تخته حلقه

نقطه (۲) = زاویه‌ی 45° با تخته حلقه

نقطه (۳) = رو به روی تخته حلقه

نقطه (۴) = در راستای خط پنالتی

شکل ۸-۲۴ – نقاط حمله در ارزش‌یابی نیمه دوره

نفوذ اولیه برخورد توپ با حلقه یا مربع کوچک توپ گل شده ریباندی توپ گل شده توپ گل شده در تلاش مجد اجرای خط امتیازات بدون خطا

مهاجم	۳	۲	۱	۳	۲	۳	۱	-۴	+۴	۱۱	۱۱
مدافع	۳	۲	۱	۳	۲	۳	۱	۰	۰		

امتیاز فردی برای هر نفر تعیین می‌شود. مربی، نتایج حرکات فردی در هر گروه را رتبه‌بندی می‌کند و بالاترین رتبه را به بهترین نتیجه می‌دهد. در نهایت، امتیاز هر فرد برابر خواهد بود با:

فرمول شماره‌ی (۱)

$$\text{امتیاز فرد} = \text{رتبه‌ی فرد در گروه} + \text{امتیاز تیمی}$$

فرمول شماره‌ی (۲)

$$2 \times \frac{\text{امتیاز فرد}}{\text{بالاترین رتبه} + 5 \times (\text{عدد ثابت})} =$$

نمره هر فرد از مجموع ۲ نمره در مقیاس ۲۰ نمره‌ای

مثال: مهاجمی که پس از اولین نفوذ، توپ را به شمر رسانیده

* امتیاز نهایی ارزش‌یابی بین دوره

نمره‌ی آزمون عملی مهارت‌های اساسی = ۱ نمره (۱۰ امتیاز)

نمره‌ی آزمون عملی مهارت‌های فردی کاربردی = ۲ نمره (فرمول شماره‌ی ۲)

۱- امتیاز تیمی برابر است با عدد ثابت ۵ (برای تیم برنده) و عدد ثابت ۳ (برای تیم بازنده).

نکات ویژه‌ی حرکات دو مهاجم در مقابل دو دفاع (2-on-2)

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل، فرآگیرنده باید بتواند:

۱- نکات ویژه در حرکات دو مهاجم را به صورت کاربردی اجرا نماید.

۲- نکات ویژه در حرکات دو دفاع را به صورت کاربردی اجرا نماید.

۳- با اجرای حرکات کاربردی دو مهاجم در مقابل دو دفاع، قادر به کسب امتیاز باشد.

«اساس بازی تیمی، حرکات دو و سه نفری است. با به کارگیری این حرکات، بازی تیمی موفقی را پایه‌ریزی کنید.»

توب وجود دارد، اجرای حرکات بازی کنان بدون توب در حمله و دفاع، بخش اعظمی از بازی بسکتبال را در بر می‌گیرد. در واقع، حرکت توب در زمین نه فقط نیاز به مهارت مهاجم مالک توب در به کارگیری تکنیک‌های بسکتبال دارد، بلکه به مقدار زیادی به حرکات چهار مهاجم بدون توب و حتی پنج دفاع بدون توب وابسته است. بنابراین، توجه مریبیان و بازی کنان باید بیش از هرچیز به حرکات بدون توب مهاجمان و دفاعان باشد. برخی نکات ویژه در اجرای حرکات تهاجمی بدون توب، عبارت‌اند از:

- ۱- هر مهاجم بدون توب باید با اجرای حرکات مختلف، دفاع خود را از نظر ذهنی و جسمی چنان متوجه خود سازد که هیچ یک از دفاعان، امکان یاری‌رسانی به دفاع مهاجم مالک توب را نیابند.
- ۲- هر مهاجم، با استفاده از انواع نفوذها (برش‌ها) و گول‌های پا و دست، خود را در موقعیت مناسبی برای دریافت پاس قرار دهد.
- ۳- مهاجمان بدون توب با دور شدن از مهاجم مالک

هر حمله‌ی تیمی، براساس وجود پنج بازی‌کن و یک توب شکل می‌گیرد. بنابراین، فقط یک نفر در هر زمان می‌تواند تکنیک‌های تهاجمی با توب را به کارگیرد. سایر بازی‌کنان باید به خوبی با حرکات تهاجمی بدون توب و همکاری‌های دو نفری در کسب موفقیت تیمی، آشنا باشند.

در اجرای حرکات دو مهاجم علیه دو دفاع، مهاجم مالک توب، باید با کاربرد تکنیک‌های دریبل کردن، شوت کردن، ریاند، تغییر مسیر با توب، چرخش، گول‌ها و انواع پاس‌های بسکتبال آشنا باشد و مهاجم دیگر باید نکات ضروری در حرکات بدون توب را مورد استفاده قرار دهد تا با هماهنگی یکدیگر، بتوانند حرکات دو نفری مانند، «ایجاد سد و فرار» و انواع «پاس برو» را اجرا کنند. بنابراین، پیش از بحث پیرامون تکنیک‌های دو نفری، به نکات مهم در حمله مهاجم بدون توب اشاره خواهد شد.

نکات مهم در حمله‌ی مهاجم بدون توب
با توجه به این که در بازی بسکتبال ده بازی‌کن و یک

با توب، سایر مدافعان، به سرعت در موقعیت بازگشت به زمین دفاعی و پیش‌گیری از اجرای «ضد حمله»^۱ باشند.

پس از آشنایی با حرکات فردی مهاجم با توب و بدون توب، در ادامه، به توضیح حرکات دو نفری پرداخته می‌شود:

توب، فضای کافی را برای مانورهای حرکتی وی، فراهم آورند و فقط در مورد اجرای «سد»^۲ به وی تزدیک شوند.

۴- مهاجمان بدون توب همیشه آماده‌ی اجرای ریباند شوت‌های ناموفق هم تیمی خود باشند.

۵- در هنگام از دست دادن مالکیت توب از سوی مهاجم

سد کردن

در یک سمت مدافع، کنار و پشت وی قرار می‌گیرد.

۳- آزادکننده در حالت تعادلی (زانوها خم، پاهای عرض شانه باز) با دست‌هایی که به صورت صلیب بر روی سینه قرار گرفته است، عمل سد کردن را اجرا می‌کند (شکل ۹-۱).

۴- پای جلویی آزادکننده، تقریباً کنار پای مدافع و پای پشتی وی حدوداً در فاصله‌ی بین دو پای مدافع و کمی عقب‌تر قرار می‌گیرد.

۵- هیچ‌گونه تماسی بین آزادکننده و مدافع نباید وجود داشته باشد (آزادکننده به اندازه‌ی یک فضای چرخش، از مدافع فاصله می‌گیرد).

۶- آزادشونده، پس از اجرای کامل سد، کاملاً تزدیک به بدن آزادکننده، از سمت سد ایجاد شده عبور می‌کند.

تذکر: چنان‌چه برای بازی کنی که قصد شوت دارد، سد ایجاد نشود آزادکننده در فاصله‌ی بین مدافع و مهاجم جا می‌گیرد و با ایجاد «سد شوت» برای آزادشونده، امکان یک شوت راحت را فراهم می‌آورد.

* روش اجرای «چرخش بعد از سد کردن»^۳: پس از اجرای پیک یا ایجاد اسکرین، آزادکننده (سدکننده) با حرکت چرخش روی سینه‌ی پای محور، علاوه بر آن که مسیر مدافع شده را برای دنبال کردن مهاجم مستقیم خود مسدود می‌کند و نیز از هر نوع حرکت وی به سمت حلقه برای همکاری با سایر مدافعان ممانعت می‌نماید، خود را در موقعیتی بسیار آزاد، در معرض دریافت یک پاس راحت و اقدام به شوت یا نفوذی آسان به سمت حلقه، قرار می‌دهد (شکل ۹-۱).

در شرایطی که مهاجم نتواند با به کارگیری تکنیک «سد تهدید» از مدافع مستقیم خود عبور کند، می‌تواند با بهره‌گیری از تکنیک سد کردن و با همکاری سایر بازی‌کنان، در موقعیت حمله‌ی موفق قرار گیرد. این تکنیک پیش‌تر در حمله‌های علیه دفاع یارگیری به کار می‌رود.

* شرح مهارت: سد کردن، یعنی مسدود نمودن تکنیکی و صحیح مسیر مدافع مستقیم یک مهاجم. از سوی مهاجم دیگر در تکنیک سد کردن، اصطلاح آزادکننده (سدکننده) برای مهاجمی که مسیر مدافع را سد می‌کند به کار می‌رود و اصطلاح آزاد شونده به کسی گفته می‌شود که از سد ایجاد شده استفاده می‌کند. سد شونده به مدافعی گفته می‌شود که با ایجاد سد از سوی سدکننده، قادر به دنبال کردن مهاجم مستقیم خود نیست.

أنواع سد کردن: برای ایجاد سد مسیر مدافع، دو شیوه وجود دارد. ۱- آزاد شونده در یک نقطه ساکن بماند تا آزادکننده به سمت وی بیاید و با ایجاد سد، وی را آزاد نماید. این روش را اصطلاحاً «اسکرین»^۴ می‌گویند. ۲- آزادکننده در یک نقطه ساکن بماند تا آزادشونده به سمت وی بیاید و با استفاده از بدن سدکننده، خود را از دسترس مدافع مستقیم دور سازد و آزادانه به سمت حلقه نفوذ کند. این روش را اصطلاحاً «پیک»^۵ می‌گویند.

* روش اجرای اسکرین:

۱- آزاد شونده در یک لحظه در یک نقطه، ساکن می‌ماند، تا آزادکننده به سمت وی حرکت کند.

۲- آزادکننده براساس تاکنیک تیمی، یا منطقه آزاد حمله،

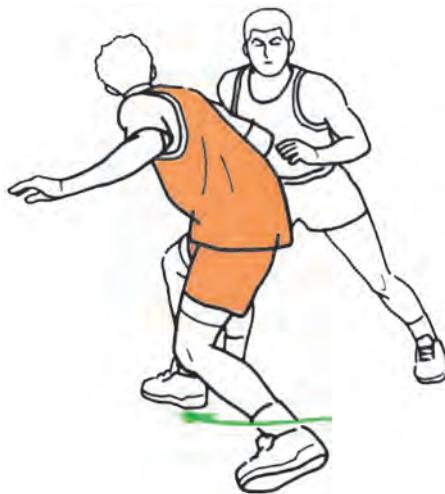
۱- Screening

۲- در بخش‌های بعدی توضیح داده خواهد شد.

۳- Screen

۴- Pick

۵- Pick and Roll

(ب)

(الف)

شکل ۱-۹- حرکت ایجاد سد و چرخش

کاملاً آزاد می‌شود.

ب - مدافعان مستقیم وی، براساس اعلام سوییچ^۱ هم تیمی خود در جای خود باقی می‌ماند و آزادشونده بدون مزاحمت از سوی مدافعان سد کننده به سمت حلقه نفوذ می‌کند (هر دو مدافعان جا می‌مانند).

* نکات کلیدی در هنگام اجرای سد کردن:

- در آموزش سد به داشتن آموزان، تأکید شود که هر دو بازی کن سد کننده و آزادشونده، به یک اندازه شانس مالکیت وحمله‌ی با توب را دارند. آگاهی از این نکته، بازی کنان را به اجرای بهتر این حرکت، ترغیب می‌کند.

- به همان اندازه که اجرای صحیح حرکت سد کردن از سوی آزادکننده، اهمیت دارد. حرکت صحیح آزاد شدن به وسیله‌ی آزادشونده نیز حائز اهمیت است. (انتخاب صحیح زمان عبور، مسیر عبور و عبور از تزدیک‌ترین فاصله نسبت به آزادکننده).

- برای پیش‌گیری از بروز هرگونه خطای در سد کردن، آزادکننده بهتر است حدود دو سوم بدنه خود را متمایل به یک سمت و در واقع کنار و پشت مدافعان قرار دهد تاعلاوه بر این که در دیدرس مدافعان قرار گیرد، مدافعان توانند به راحتی مهاجم مستقیم خود را دنبال کنند.

* اشتباهاتی که در هنگام سد کردن رایج است:

- در هنگام سد کردن، آزادکننده سعی می‌کند با باز کردن

* روش اجرای پیک:

۱- آزادکننده در یک نقطه‌ی از پیش تعیین شده (براساس تاکیک تیم یا شرایط بازی) در حالت تعادلی و با دستهای صلیب شده بر روی سینه، ثابت می‌شود.

۲- آزاد شونده، به آرامی، به اندازه‌ای به آزادکننده تزدیک می‌شود تا مدافعان وی با وی برخورد نماید و با سد شدن او، با یک حرکت سریع و ناگهانی از سمت چپ یا راست آزادکننده (براساس انتخاب مناسب خود) عبور کند.

۳- آهنگ حرکت آزاد شونده، ابتدا آرام و بعد یکباره سریع می‌شود.

۴- آزادکننده باید در نقطه‌ای قرار گیرد که در دیدرس مدافعان (سد شونده) باشد. در غیر این صورت، هرگونه سد کردنی که برای مدافعان کاملاً غیرمنتظره باشد (به لحاظ اینمنی ورزشکاران) از نظر داور، خطای آزادکننده محسوب خواهد شد.

* نکات ویژه در سد کردن:

۱- اگر هنگام سد کردن، مدافعان سد کننده در مسیر سمت اجرای سد قرار گیرد و امکان استفاده از سد را برای آزادشونده از بین برد، آزادشونده باید از سمت مخالف سد، به سمت حلقه نفوذ کند. با این عمل گول زننده، دو حالت زیر پیش می‌آید:

الف - مدافعان مستقیم وی و مدافعان سد کننده، هر دو به دنبال آزادشونده حرکت می‌کنند و سد کننده، برای دریافت و شوت،

می‌گردد. چنانچه سدکننده و آزاد شونده، از نظر طول قد بسیار متفاوت باشند و بالطبع، مدافعان آن‌ها هم از این نظر، اختلاف زیادی داشته باشند، در چنین شرایطی تعویض یار دفاعی موجب «قرارگیری یک مدافع کوتاه قد در برابر یک مهاجم بلند قد»^۳ خواهد شد که چندان وضعیت مطلوبی را ایجاد نمی‌کند. در این حالت، سدشونده با تزدیک شدن سدکننده (آزادکننده) یک گام از مهاجم مستقیم خود فاصله می‌گیرد تا هم تیمی وی بتواند به تعقیب مهاجم خود ادامه دهد. به این ترتیب، از بروز «حالت عدم تناسب دفاعی» جلوگیری می‌شود.

۲—«اصل دفاع کمکی»: هر گاه مدافعی، به هر دلیلی مغلوب مهاجم مستقیم مالک توب شود، با اعلام کلمه‌ی «هلپ»، از تزدیک‌ترین هم تیمی خود برای ممانعت از کسب امتیاز از سوی مهاجم آزاد شده، کمک می‌طلبد. در چنین شرایطی ممکن است هر دو مدافع از مهاجم مالک توب دفاع کنند، و یا «تعویض یار دفاعی» صورت گیرد این اصل، معمولاً در دفاع‌های سه مهاجم علیه سه مدافع صورت می‌گیرد. هنگامی که یکی از دو مدافع سویچ کننده در مقابل مهاجمی که بلند قرار می‌گیرد، از تزدیک‌ترین مدافع در سمت ضعیف حمله و یا مدافع یک مهاجم ضعیف و کم خطر طلب کمک می‌کند.

۳—«دبل تیم»: هر گاه براساس تاکتیک کلی دفاع تیمی، یا در شرایط «هلپ» و یا تله‌گذاری‌ها در بسکتبال، دو مدافع در یک زمان بروی یک مهاجم با توب، دفاعی فشرده اجرا نمایند، «دبل تیم» صورت می‌گیرد.

پاها و تماس بدن خود با سدشونده، از هرگونه حرکت وی جلوگیری کند. هر گونه تماس بدنی در چنین حالتی، خطای آزادکننده محسوب می‌شود.

- در هنگام سد کردن، آزادکننده دست‌ها را به طرفین باز کند و از حرکت مدافع ممانعت نماید.
- آزادکننده، بیش از حد به مدافع سدشونده تزدیک شود به‌طوری که فضای کافی برای حرکت به وی ندهد.

نکات ویژه در دفاع‌های دو نفری

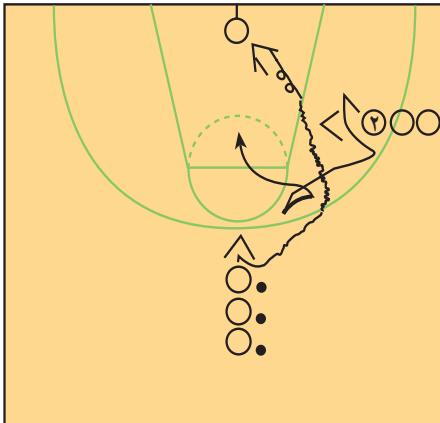
همان‌گونه که همکاری دو مهاجم، در اجرای صحیح حرکات حمله می‌تواند موجب موفقیت آنان در کسب امتیاز گردد، اجرای حرکات دفاعی نیز می‌تواند مدافعان را در مقابله با این حرکات موفق سازد. بنابراین مدافعان باید با چند اصل «دفاع گروهی»^۱ آشنا شوند تا در دفاع‌های دو، سه، چهار نفره و تیمی موفق گرددند.

۱—«تعویض یار دفاعی»: هر گاه مهاجمی برای سدکردن مدافعی اقدام نماید، مدافع سدکننده باید هم تیمی خود را از بروز سد آگاه کند. در چنین شرایطی، اگر مرتبی اجازه‌ی «تعویض یار دفاعی» را از قبل صادر کرده باشد؛ مدافع مهاجم سدکننده با اعلام کلمه «سویچ» مسئولیت دفاع از آزاد شونده را بر عهده می‌گیرد و مسئولیت دفاع از سدکننده را به مدافع دیگر و امی‌گذارد. این تعویض یار تا پایان یافتن خطر حمله ادامه پیدا می‌کند و به محض رفع خطر بلافصله به حالت اولیه باز

تمرینات

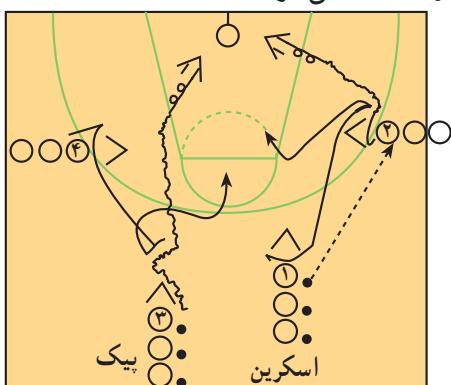
سوییچ کنند و در صورت نیاز، مهاجم نفوذکننده می‌تواند با یک حرکت مناسب توپ را به هم تیمی خود پاس دهد. در پایان حرکت، مهاجمان در ستون خود به عنوان مدافع قرار می‌گیرند و مدافعان هم ستون در انتهای ستون دیگر قرار می‌گیرند.

تمرین شماره ۲ – تمرین پیک

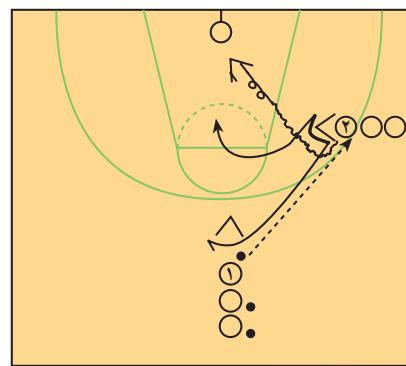
تمرین سد تناوبی: در این تمرین، دانشآموزان مطابق شکل تقسیم می‌شوند و سپس در سمت راست، حرکت اسکرین (مانند تمرین شماره ۱) و در سمت چپ، حرکت پیک (مانند تمرین شماره ۲) را به تناوب اجرا می‌کنند. علاوه بر این، هر اسکرین یا پیک باید به تناوب، یکبار از سمت چپ مدافع و بار دیگر از سمت راست مدافع اجرا شود. سومین تناوب مربوط به مرحله‌ی آخر سد است که در هر سمت به تناوب یکبار آزادشونده اقدام به شوت می‌کند و یکبار سدکننده باید پس از چرخش و دریافت توپ، شوت نماید. نفرات هر ستون مانند تمرین شماره ۱ و ۲، ابتدا مدافع و سپس به ترتیب شماره‌ها از ستون ۱ تا ۴ جابه‌جا می‌شوند.

توجه مهم: تناوب‌ها به مرور و با نظارت کامل مربی به تمرین اولیه اضافه می‌شود.

تمرین شماره ۳ – تمرین سد تناوبی

در این تمرین، دانشآموزان به دو گروه تقسیم می‌شوند. (مطابق شکل تمرین شماره ۱). نفرات ستون (۱)، توپ دارند و یک مدافع با دفاع تزدیک از آن‌ها دفاع می‌کند. نفر اول ستون (۱) پس از ارسال پاس و اقدام به گول مخالف به سمت مدافع ستون (۲) می‌رود و او را از سمت راست یا چپ مدافع سد می‌کند تا مهاجم ستون (۲) با استفاده از سد به سمت حلقه نفوذ

تمرین شماره ۱ – تمرین اسکرین

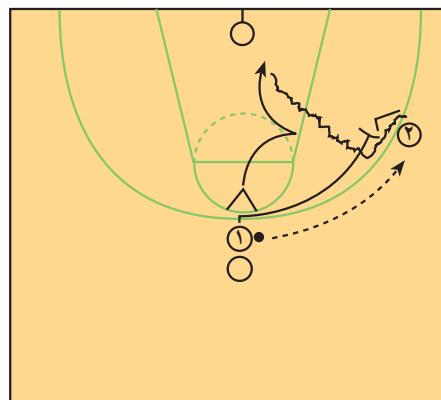
کند. مهاجم سدکننده، پس از عبور وی چرخش می‌کند و، در موقعیت دریافت پاس مجدد یا ریباند قرار می‌گیرد. نفر ستون (۲) اقدام به شوت می‌کند و پس از پایان حرکت مهاجمان به عنوان مدافع ستون خود قرار می‌گیرند و مدافعان هر ستون در انتهای ستون دیگر قرار می‌گیرند.

تمرین پیک: در این تمرین، دانشآموزان مطابق شکل تمرین شماره ۲ تقسیم می‌شوند. نفر اول ستون (۲)، پس از اجرای گول به سمت حلقه، مدافع خود را جا می‌گذارد و سپس به سمت فضایی در بالای دایره پنالتی حرکت می‌کند و در یک نقطه ساکن می‌ماند. نفر اول ستون (۱) با دریبل آرام به وی تزدیک می‌شود و در فاصله‌ی حدود یک مدافع تا یار هم تیمی، با یک حرکت ناگهانی، مدافع خود را در تله‌ی سد ایجاد شده قرار می‌دهد و با استفاده از پیک هم تیمی به سمت حلقه نفوذ می‌کند. پیک کننده با یک چرخش، مسیر حرکت مدافع به دنبال مهاجم را می‌بندد و سپس در یک نقطه‌ی مناسب برای دریافت توپ و شوت قرار می‌گیرد. مدافعان می‌توانند

(۲) اعلام «سویچ» یا تعویض یار دفاعی می‌کند، و به دنبال آن در زمان آزادشدن مهاجم ستون (۲) اقدام به دفاع از وی می‌کند. مدافعانه ستون (۲) که به وسیله‌ی نفر اول ستون (۱) سد شده است در همان محل تلاش می‌کند تا از دریافت مجدد پاس یا نفوذ مدافعانه ستون (۲) به سمت مدافع وی می‌رود و او را سد می‌کند.

توسط وی جلوگیری کند.

تمرین تعویض یار دفاعی: در این تمرین دانشآموزان مطابق شکل شماره‌ی ۴ قرار می‌گیرند. تأکید این تمرین بر روی حرکت مدافعانه است. نفر اول ستون (۱) پس از ارسال پاس به نفر اول ستون (۲) به سمت مدافع وی می‌رود و او را سد می‌کند. مدافعانه ستون (۱) با مشاهده‌ی اقدام مهاجم خود به مدافعانه ستون

تمرین شماره‌ی ۴—تمرین تعویض یار دفاعی

خودآزمایی

۱—تفاوت عمدۀ در اسکرین و پیک کردن را بیان کنید.

۲—بعد از اجرای سد، چرخش را می‌توان به چند صورت انجام داد؟

۳—«سویچ کردن» را توضیح دهید.

۴—«هلپ» یا اصل «دفاع کمکی» چیست؟

۵—«دبل تیم» در چه شرایطی صورت می‌گیرد؟

توصیه‌های مقرراتی

* سدکننده در حرکت به سوی مدافعانه (سدشونده) جهت ایجاد سد با وی هیچ‌گونه تماسی پیدا نکند.

* پس از عبور فرد آزادشونده، سدکننده در هنگام چرخش بعد از سد، با دست‌ها و پاها، مانع حرکت مدافعانه (سدشونده) نشود.

* سدکننده پس از چرخش، با دست‌های کشیده شده در پشت مسیر حرکت مدافعانه (سدشونده) را نبندد.

* در هنگام (هلپ) مدافع کمککننده، در حرکت به سوی مهاجم رها شده، از هرگونه تماس با برخورد با اوی پرهیز کند تا «مرتكب خطای شخصی نشود».

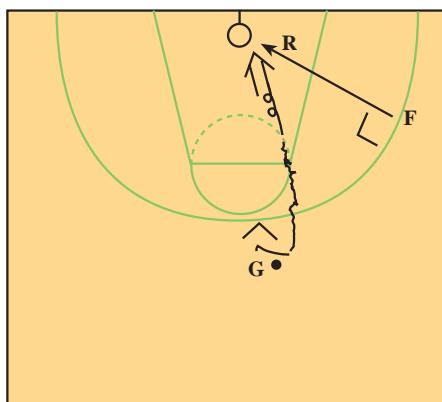
پاس برو^۱

احتمال اول پاس برو «پاس بده، از مسیر بین توب و مدافع نفوذکن»^۲

در این حرکت، مهاجم پس از ارسال پاس به هم تیمی، از مسیر بین توب و مدافع مستقیم خود و با نفوذ به سمت سبد توب را دریافت و شوت می‌کند.

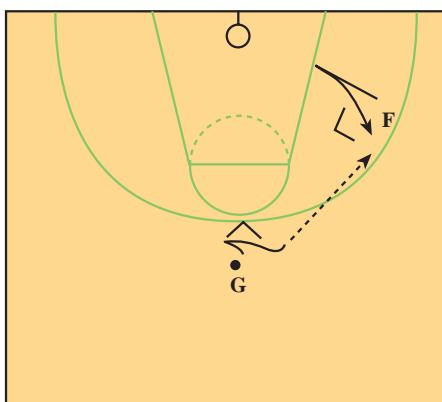
وضعیت الف — گارد راس G، اقدام به حرکت (1-on-

1) با به کار گیری تکنیک سه تهدید می‌کند. چنان‌چه موفق به عبور از مدافع مستقیم خود شود، نیازی به اجرای (2-on-2) نیست. فوروارد F، برای ریانه حرکت می‌کند (شکل ۹-۲-الف).

شکل ۹-۲-الف

وضعیت ب — چنان‌چه گارد رأس G، در اقدام (1-on-1)، موفق نباشد، پس از اجرای گول نفوذ از سمت مخالف فوروارد F، توب را به وی، که با نفوذ V خود را آزاد کرده است، پاس می‌دهد (شکل ۹-۲-ب).

شکل ۹-۲-ب

یکی از تاکنیک‌های رایج در حرکات دو و حتی سه نفری، حرکت «پاس برو» است. به این ترتیب که اگر مهاجمی به هر دلیلی قادر نباشد با بهره‌گیری از حرکات یک حمله علیه یک دفاع (1-on-1)، از مدافع مستقیم خود عبور کند، با استفاده از تاکنیک‌های دو نفری، خود و هم تیمی خود را در موقعیت مناسب حمله قرار می‌دهد.

گفتنی است که توجه به نکات مربوط به حرکت مهاجم بدون توب و آشنایی با انواع نفوذها، برای اجرای مؤثر «پاس برو» ها بسیار ضروری است.

احتمالات پاس برو

پس از آن که مهاجم بدون توب، با انواع روش‌های نفوذ کردن آشنا شد، اینک با به کار گیری آن‌ها، خود را در بهترین موقعیت دریافت قرار می‌دهد تا در یک تاکنیک «پاس برو» به همراه مهاجم مالک توب، برای اجرای یک حمله موفق اقدام نمایند.

*** کاربرد مهارت:** این مهارت در حمله‌های علیه دفاع جاگیری و یارگیری به کار برد می‌شود.

*** احتمالات پاس برو:** در حرکات دو نفری، چهار

احتمال پاس برو وجود دارد که عبارت‌اند از:

۱— پاس بده، از مسیر بین توب مدافع نفوذ کن.

۲— پاس بده، از مسیر پشت سر مدافع نفوذ کن.

۳— پاس بده، از مسیر پشت سر پاس گیرنده عبور کن.

۴— پاس بده، مهاجم پاس گیرنده را آزاد کن.

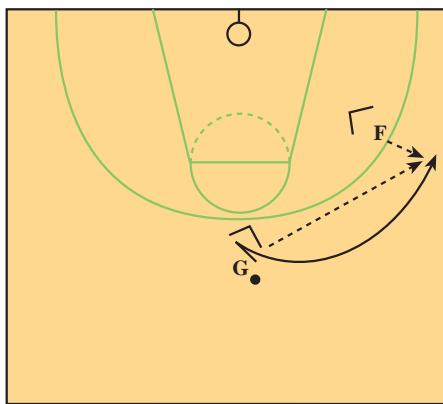
تذکر مهم: هر یک از دو بازی کن موظف‌اند که ابتدا موقعیت یک حمله علیه یک دفاع (1-on-1) را آزمایش کنند، و چنان‌چه قادر به عبور از مدافع مستقیم خود نباشند، به ترتیب مراحل ارائه شده، یعنی اول احتمال (۱)، بعد احتمال (۲)، بعد احتمال (۳) و در نهایت احتمال (۴) را به کار گیرند. تقدم و تأخیر این احتمالات براساس سادگی در اجرا، در نوع پاس، و نتیجه‌گیری، تعیین می‌شود. اما رعایت این ترتیب‌ها الزامی نیست.

توب، مجدداً اقدام به گول و نفوذ موزی می‌کند. در این حالت، بازی کن G، با نفوذ از سمت ضعیف حمله (مخالف توب) به سمت حلقه می‌رود. در این وضعیت، احتمال دوم پاس برو صورت می‌گیرد. مهاجم F، با یک پاس قوسي، وی را در موقعیت حمله قرار می‌دهد.

تذکر: در این نوع پاس برو، رایج‌ترین پاس‌ها، پاس قوسي از بالا سر مدافعان است. چنین پاس‌های را اصطلاحاً «back door Pass» می‌گویند.

احتمال سوم پاس برو — «پاس بده، از مسیر پشت سر پاس گیرنده عبور کن»^۲

در این حرکت، مهاجم پس از ارسال پاس به هم تیمی، با عبور از مسیر پشت سر پاس گیرنده، اقدام به شوت می‌نماید (شکل ۹-۴).

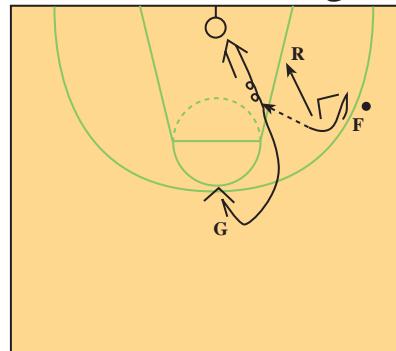
شکل ۹-۴

وضعیت الف — مورد مشابه در وضعیت «الف» در احتمال اول و دوم

وضعیت ب — مورد مشابه در وضعیت «ب» در احتمال اول و دوم

وضعیت ج — مهاجم پاس‌دهنده‌ی G، پس از ارسال توب، مجدداً اقدام به گول نفوذ می‌کند. چنان‌چه وی نتواند مدافعان خود را فریب دهد، در مسیر ارسال پاس با یک نفوذ موزی شکل، از فاصله بسیار نزدیک (به اندازه‌ی قطر توب) از پشت سر هم تیمی عبور می‌کند و با دریافت یک پاس «دست به دست»، دور از دسترس مدافعان مستقیم خود، اقدام به شوت (به سبد) می‌نماید.

وضعیت ج — مهاجم پاس‌دهنده‌ی G، پس از ارسال توب، با استفاده‌ی مجدد از گول مخالف و سپس نفوذ موزی از سمت قوی حمله (سمت توب)، به حلقه تزدیک می‌شود تا با دریافت مجدد توب از فوروارد F، براساس احتمال اول پاس برو، اقدام به حمله نماید (شکل ۹-۲-ج).

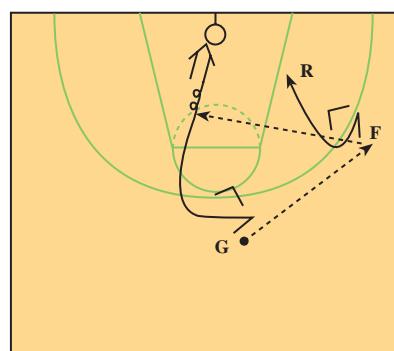

شکل ۹-۲-ج

تذکر: در این نوع پاس برو، رایج‌ترین پاس‌ها عبارت‌اند از، پاس یک دست و دو دست سینه و زمینی.

احتمال دوم پاس برو — «پاس بده، از مسیر پشت سر مدافعان نفوذ کن»^۱

در این حرکت، مهاجم پس از ارسال پاس به هم تیمی، از مسیری از پشت سر مدافعان مستقیم خود، ضمن نفوذ به سمت سبد، توب را دریافت و شوت می‌کند (شکل ۹-۳).

شکل ۹-۳

وضعیت الف — مورد مشابه در وضعیت «الف» در احتمال اول پاس برو.

وضعیت ب — مورد مشابه در وضعیت «ب» در احتمال اول پاس برو.

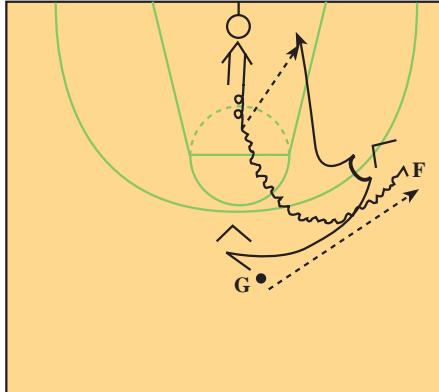
وضعیت ج — مهاجم پاس‌دهنده‌ی G، پس از ارسال

تذکر: در این نوع پاس برو، رایج‌ترین پاس‌ها، پاس دست احتمال چهارم «پاس بده—مهاجم پاس گیرنده را آزاد کن»^۱

در این حرکت، مهاجم پس از ارسال پاس به هم تیمی، به طرف او حرکت می‌کند و با استفاده از تکنیک سد کردن (پیک یا ایجاد سد) و چرخش، هم تیمی و خود را در موقعیت آزاد برای نفوذ یا شوت قرار می‌دهد.

الف — مورد مشابه در حالت «الف» در احتمال اول و دوم
ب — مورد مشابه در حالت «ب» در احتمال اول و دوم
ج — مهاجم پاس‌دهنده G، پس از ارسال توب، مجدداً اقدام به گول نفوذ می‌کند. چنان‌چه وی نتواند مدافعان خود را فریب دهد، به طرف پاس گیرنده حرکت می‌کند و با ایجاد سد (اگر پاس گیرنده ساکن باشد) و یا اجرای پیک (اگر پاس گیرنده به طرف وی حرکت کرده باشد)، وی را آزاد می‌کند و سپس، با اجرای چرخش بعد از سد خود نیز در موقعیت دریافت، نفوذ یا شوت قرار می‌گیرد (شکل ۵-۹).

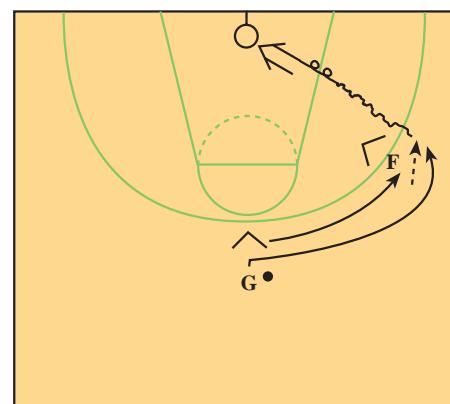
تذکر: در این نوع پاس برو، از هر نوع پاسی می‌توان استفاده کرد.

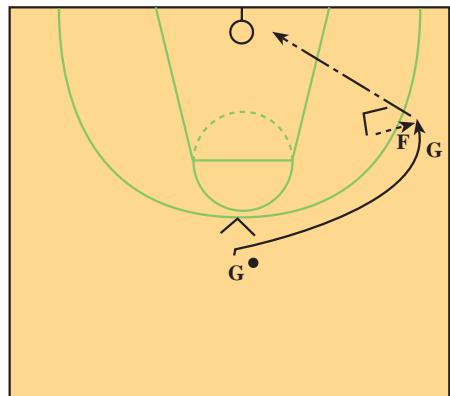
شکل ۵

حالات اول — اگر مدافعان مستقیم در همان مسیری که G حرکت می‌کند، وی را تعقیب کند، مهاجم، پس از دریافت پاس، با دریبل و نفوذ به حلقه، شوت سه گام اجرا می‌کند (شکل ۴-۹). حالات اول).

حالات دوم — اگر مدافعان مستقیم تصمیم بگیرد از راهی کوتاه‌تر (از فاصله‌ی بین حلقه و F) جلوی مسیر وی را سد کند، مهاجم، به محض دریافت پاس، از پشت‌سر هم تیمی خود، اقدام به شوت دور دو یا سه امتیازی می‌کند (شکل ۴-۹—حالات دوم).

شکل ۶-۹—حالات ۱

شکل ۶-۹—حالات ۲

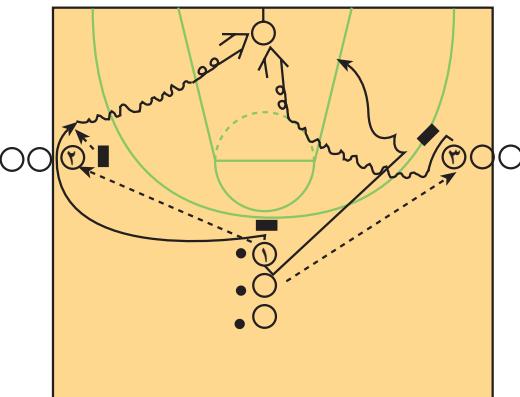
تمرینات

ستون (۱) با ستون (۲) احتمال اول پاسبرو را اجرا می‌کند و پس از شوت به انتهای ستون (۲) می‌رود. نفر اول ستون (۲) پس از ریباند و با دریبل به انتهای ستون (۱) می‌رود. نفر دوم ستون (۱) با ستون (۳) احتمال دوم پاسبرو را اجرا می‌کند و به انتهای ستون (۳) می‌رود، نفر اول ستون (۳) توپ را ریباند کرده و با دریبل به انتهای ستون (۱) می‌رود.

توجه مهم: سیر بازی کنان ستون (۱) در احتمال اول و دوم تغییر نمی‌کند.

تمرین دو پاسبرو (احتمال سوم و چهارم): افراد مطابق شکل تمرین شماره‌ی ۳ در زمین تقسیم می‌شوند و در مقابل هر ستون یک مانع قرار دارد. نفرات ستون (۱) توپ دارند. نفر اول ستون (۱)، با نفر اول ستون (۲) احتمال سوم پاسبرو را اجرا می‌کند و پس از اجرای حرکت به انتهای ستون (۲) رفته، نفر اول ستون (۲) پس از ریباند با دریبل به انتهای ستون (۱) می‌رود. نفر دوم ستون (۱) با نفر اول ستون (۳) احتمال چهارم پاسبرو را اجرا می‌کند و سپس به انتهای ستون (۳) می‌رود. نفر اول ستون (۳) پس از ریباند، با دریبل به انتهای ستون (۱) می‌رود.

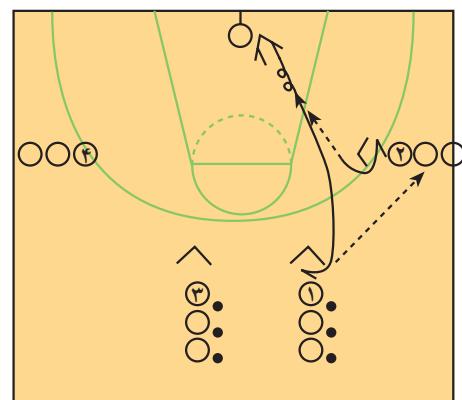

تمرین شماره‌ی ۳ – تمرین دو پاسبرو (سوم و چهارم)

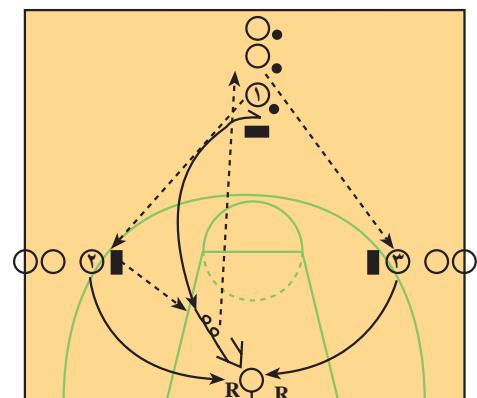
تمرین پاسبرو به سانتر بالا: در این تمرین داشنآموزان مطابق شکل شماره‌ی ۴ (در منطقه‌ی گارد رأس و سانتر بالا) قرار می‌گیرند. نفر اول ستون (۱) پس از ارسال پاس به سانتر بالا که به صورت پشت به حلقه روی خط پنالتی (وسط یا دو سمت چپ یا راست) قرار گرفته است، مجدداً مدافعان خود را گول

– تمرین پاس بده، برو: در این تمرین، داشنآموزان به چهار گروه و (مطابق شکل تمرین شماره‌ی ۱) تقسیم می‌شوند و سپس، اقدام به اجرای احتمال اول حرکت پاسبرو می‌نمایند. با کسب اطمینان از یادگیری احتمال اول، همین تمرین را برای احتمالات دوم، سوم و چهارم اجرا می‌کنند. هر مهاجم ابتدا مدافعان خود، و سپس، براساس ترتیب شماره‌های ۱ تا ۴ جایه‌جا می‌شود.

تمرین دو پاسبرو (احتمال اول و دوم): افراد، مطابق شکل تمرین شماره‌ی ۲ در زمین تقسیم می‌شوند و در مقابل هر ستون یک مانع قرار دارد. نفرات ستون (۱) توپ دارند. نفر اول

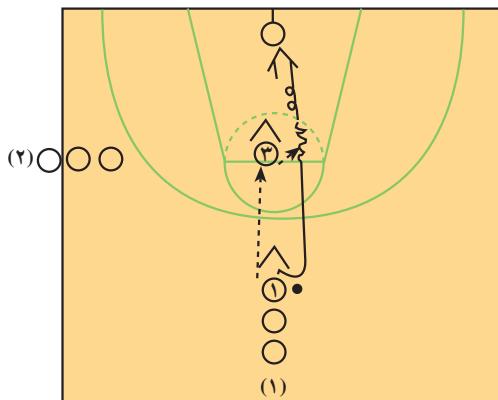

تمرین شماره‌ی ۱ – تمرین پاسبرو

تمرین شماره‌ی ۲ – تمرین دو پاسبرو (اول و دوم)

می‌زند و دقیقاً از کنار سانتر به سمت حلقه نفوذ می‌کند. نفر اول ستون (۲) با اجرای گول (قراردادن یک پا از پشت به داخل محوطه‌ی سه ثانیه و بازگشت به حالت اول) خود را در موقعیت اقدام به ریباند، با دریبل به انتهای ستون (۱) می‌رود. ارسال یک پاس دست به دست ، به مهاجم نفوذ‌کننده نزدیک

تمرین شماره‌ی ۴—پاس برو با سانتر بالا

خودآزمایی

- ۱—ویژگی‌های احتمال اول پاس برو را بیان کنید.
- ۲—نوع پاس رایج در احتمال دوم پاس برو را نام ببرید.
- ۳—در احتمال سوم پاس برو، اجرای عمل به چه شکل است؟
- ۴—شکل لاتین عبارت احتمال چهارم پاس برو را، بیان کنید.